

Re'eh, Abraham & the Akeidah

Source Sheet by Beth Lesch, augmented by David Fohrman / August 2019

- Some parallels between the law which is the main focus of ch. 12 of Re'eh and Akeidah Yitzchak (but see colored annotations below for more):
 - One place (המקום)** - According to Re'eh, God is going to choose a single place in E''Y where He wants us to serve Him. We can't just erect altars wherever we want. That was true too with the Akeidah. Abraham had to go on a three day journey to a specific place that God had picked out.
 - המריה** - They are probably the same exact place. Har HaMoriya = Har HaBayit.
 - מקום** - compare Re'eh אשר תראה מקום אצל מרחק אקידה - In Re'eh, God will put His name on that place. In the Akeidah, Abraham did just that, naming the place: "Hashem Yireh"
 - שם המקום** - In Re'eh, the focus is on bringing this kind of offering (it appears 5 times, either by itself or as the first item in the list of different sacrifices). In the Akeidah, God asked Abraham to offer Isaac לעלה.
 - Burnt offerings (עלת)** - In Re'eh, the focus is on bringing this kind of offering (it appears 5 times, either by itself or as the first item in the list of different sacrifices). In the Akeidah, God asked Abraham to offer Isaac לעלה.
 - Burning children in fire as offerings to god/God** - In Re'eh, God finds it abominable that other nations do this for their gods. But in Genesis, God asked this of Abraham. Inverse parallel.

Devarim	Akeidah
<p>דברים י"א:כ"ו-י"ב:ל"ב</p> <p>(א) אֱלֹהֵי הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיךָ לָךְ לְרִשְׁתָּהּ כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר-אַתֶּם חַיִּים עַל-הָאָדָמָה: (ב) אֲבַד תֵּאֲבֹדוּן אֶת-כָּל-הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר עֲבַדוּ-שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת-אֱלֹהֵיהֶם עַל-הַהָרִים הָרְמִים וְעַל-הַגְּבוּעוֹת וְתַחַת כָּל-עֵץ רַעֲנָן: (ג) וּנְתַצְתֶּם אֶת-מִזְבְּחֹתָם וְשִׁבְרֹתֶם אֶת-מִצְבְּתָם וְאֲשֵׁרִיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדְּעוּן וְאֲבַדְתֶּם אֶת-שִׁמְם מִן-הַמִּקְוֹם הַהוּא: (ד) לֹא-תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: (ה) כִּי אִם-אֶל-הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל-שִׁבְטֵיכֶם לְשׁוֹם אֶת-שְׁמוֹ שָׁם לִשְׁכֹּנוֹ תִּדְרָשׁוּ וּבֵאתֶם שָׁמָּה: (ו) וְהִבַּאתֶם שָׁמָּה עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מַעֲשֵׂיכֶם וְאֵת תְּרוֹמַת יְדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבְּתֵיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקָרְכֶם וְצֹאנְכֶם: (ז) וְאֶכְלַתֶּם-שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכָל מַשְׁלַח יְדְכֶם אֹתָם וּבֵיתֵיכֶם אֲשֶׁר בְּרֹכַךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ: (ח) לֹא תַעֲשׂוּן כָּכָל אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂים פֶּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל-יִשְׂרָאֵל בְּעֵינָיו: (ט) כִּי לֹא-בֵאתֶם עַד-עֵתָה אֶל-הַמְּנוּחָה וְאֶל-הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ: (י) וְעִבְרֹתֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן וְיִשְׁבַתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל אֹתְכֶם וְהִנִּיחַ לָכֶם מְכַל-אֵיבֵיכֶם מִסְבִּיב וְיִשְׁבַתֶּם-בְּטָח: (יא) וְהָיָה הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשֹׁן שְׁמוֹ שָׁם שְׁמָה</p>	<p>בראשית כ"ב:א'-י"ט</p> <p>(א) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: (ב) וַיֹּאמֶר קַח-נָא אֶת-בְּנִךְ אֶת-יִצְחָק אֲשֶׁר-אַהֲבַת אֶת-יִצְחָק וּלְךָ-לֶךְ אֶל-אֶרֶץ הַמְּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיךְ: (ג) וַיִּשְׁכֶם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת-חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלָה וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר-אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים: (ד) בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׁא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא אֶת-הַמִּקְוֹם מֵרְחֹק: (ה) וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-נַעֲרָיו שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עִם-הַחֲמֹר וְאֲנִי וְהַנֶּגֶר נִלְכָה עַד-כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם: (ו) וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-עֵצֵי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל-יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמַּאֲכָלֹת וַיֵּלֶכְוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: (ז) וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי בְּנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאֵיךְ הִשָּׂה לְעֹלָה: (ח) וַיֹּאמֶר</p>

אברהם אלהים יראה-לו השה לעלה בני
וילכו שניהם יחדו: (ט) ויב' או אל-המקום
אשר אמר-לו האלהים ויבן שם אברהם
את-המזבח ויערך את-העצים ויעקד
את-יצחק בנו וישם אתו על-המזבח
ממעל לעצים: (י) וישלח אברהם את-ידו
ויקח את-המאכלת לשחט את-בנו: (יא)
ויקרא אליו מלאך יהוה מן-השמים ויאמר
אברהם | אברהם ויאמר הנני: (יב)
וי' אמר אל-תשלח ידך אל-הנער
ואל-תעש לו מאומה כי | עתה יד' עתי
כי-ירא אלהים אתה ולא חשכת את-בנוך
את-יחידך ממני: (יג) וישא אברהם
את-עיניו וירא והנה-איל אחר נאחז
בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח
את-האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: (יד)
ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה |
ראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה:
(טו) ויקרא מלאך יהוה אל-אברהם שנית
מן-השמים: (טז) ויאמר בי נשבעתי
נאם-יהוה כי יען אשר עשית את-הדבר
הזה ולא חשכת את-בנוך את-יחידך: (יז)
כי-ברך אברכך והרבה ארבה את-זרעך

תביאו את כל-אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם
מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מבחר דריכם אשר תדרו
ליהוה: (יב) ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם
ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו
חלק ונחלה אתכם: (יג) השמר לך פן-תעלה עלתיך
בכל-מקום אשר תראה: (יד) כי אם במקום אשר יבחר יהוה
באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי
מצוה: (טו) רק בכל-אות נפשך תזבח | ואכלת בשר כברכת
יהוה אלהיך אשר נתן-לך בכל-שעריך הטמא והטהור יאכלנו
כצבי וכאיל: (טז) רק הדם לא תאכלו על-הארץ תשפכו
כמים: (יז) לא-תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך
ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל-נדריך אשר תדר ונדבתיך
ותרומת ידך: (יח) כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנוך ובתך ועבדך ואמתך
והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח
ידך: (יט) השמר לך פן-תעזב את-הלוי כל-ימך על-אדמתך:
(כ) כי ירחיב יהוה אלהיך את-גבולך כאשר דבר-לך
ואמרת אכלה בשר כי-תאווה נפשך לאכל בשר בכל-אות
נפשך תאכל בשר: (כא) כי ירחק ממך המקום² אשר יבחר
יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר
נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך³ בכל אות נפשך:
(כב) אך כאשר יאכל את-הצבי ואת-האיל כן תאכלנו
הטמא והטהור יחדו יאכלנו: (כג) רק חזק לבלתי אכל הדם

¹ A reference to the Akeidah blessing itself; i.e. when the blessing comes true and you find yourself in possession of a wide territorial expanse, and therefore, the place is far from you (akeidah resonance)...

² This is a precise parallel. Very strong. It lends credence to the earlier 'bechol makom asher tireh' as being the opposite, which isn't desirable.

³ I.e. when you find yourself in those very gates the Akeidah was talking about, the ones you inherited from your enemy...

<p>כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ⁴ וְלֹא תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ עִם הַבֶּשֶׂר: (כד) לֹא תֹאכְלוּ עַל-הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכוּ כַמַּיִם: (כה) לֹא תֹאכְלוּ לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וּלְבִנְיָךְ אַחֲרָיִךְ כִּי-תַעֲשֶׂה הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: (כו) רַק קִדְשִׁיךָ אֲשֶׁר-יְהִי לָךְ וּנְדָרֶיךָ תִּשָּׂא וּבֵאת אֶל-הַמִּקְוֶה אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה: (כז) וְעָשִׂיתָ עֲלֵיתֶךָ הַבֶּשֶׂר וְהַדָּם עַל-מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְדָם-זִבְחֶיךָ יִשְׁפֹךְ עַל-מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַבֶּשֶׂר תֹּאכַל: (כח) שָׁמֵר וְשָׁמַעְתָּ אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מֵצַוְךָ לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וּלְבִנְיָךְ אַחֲרָיִךְ עַד-עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשֵׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: (o)</p> <p>(כט) כִּי-יִכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בֹא-שָׁמָּה לְרִשֵׁת אוֹתָם מִפְּנֵיךְ וַיִּרְשֵׁת אוֹתָם וַיִּשְׁבֹּת בְּאַרְצָם: (ל) הַשְּׁמֵר לָךְ פֶּן-תִּנְקֹשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הַשְּׁמֵדָם מִפְּנֵיךְ וּפֶן-תִּדְרֹשׁ לְאֱלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָּה יַעֲבֹדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת-אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה-כֵן גַּם-אֲנִי: (לא) לֹא-תַעֲשֶׂה כֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל-תּוֹעֵבֹת יְהוָה אֲשֶׁר שָׁנֵן אֲעֲשֶׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת-בְּנֵיהֶם וְאֶת-בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לְאֱלֹהֵיהֶם:</p>	<p>כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכֹחֹל אֲשֶׁר עַל-שִׁפְתֵי הַיָּם וַיִּרְשׁ⁵ זָרַעְךָ אֶת שְׂעֵר אֵיבֹי: (יח) וְהִתְבָּרְכוּ בְּזִרְעֶךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי: (יט) וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל-נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שֶׁבַע: (פ)</p>
---	--

⁴ See the connection here between ‘nefesh’ of the animal and you eating as your ‘nefesh’ pleases. There is something about the casual bliss of being in the land and not having to worry about enemies and being joyful and relaxing... enjoying your own soul... that can allow you to go overboard and consume the soul of someone lower than you, an animal. Don’t do that. Consume its flesh, but not its essence, not the soul. Maybe this is the point re: The Akeidah. You should take a lesson from God. God, the ultimate ‘nefesh’ (see Exodus 31 shavat vayinafash – he came back into His nefeshness) – could have casually asked for and consumed the ‘nefesh’ of someone below Him, i.e. Isaac. Had he done so, he would have consumed ‘nefesh’ in perhaps more ways than one: Isaac’s essence, but Abraham’s, perhaps, too; consuming Isaac means there is nothing at all left of Abraham. But God wouldn’t do that; He would never let Himself get carried away in that power trip. So you shouldn’t either. How? By not consuming the mysterious essence of those below you, when your own nefesh revels in its power (you just finished conquering the land and it is all yours and your nefesh can just rejoice). It is in those moments that you need to remember: you didn’t conquer the land yourself, you got it from God – in the promise of the Akeidah itself. And therefore, you need to.. Emulate what God did there. He held himself back. So should you.

It seems to me that this theory might get to a very deep understanding of the prohibition not to consume blood, which is so hard for us moderns to understand. Who would want to drink blood! Yick! But the answer is: Yes, that’s the whole point. Blood is disgusting, but you would drink it as an ultimate sign of conquest if you were on a hedonistic power trip – if you were ‘bloodthirsty’ (what an interesting phrase...). You would do it for the same reason a man would rape a woman. Why rape a woman when you can hire a prostitute? How much fun can rape really be? But the whole point is: It’s not fun but I want it anyway because it is ultimate conquest. That is the yetzer hara of conquest. So if you are in the conquering mode forecast by the Akeidah – God has cleared out your enemies for you... and you are rejoicing in your newfound security and partying... be careful with letting conquest get the best of you. Don’t take it too far. Don’t consume the blood of the animals. REspect them, even as you slaughter them, and let their soul come back to the ground from which it came (see Genesis 2 – animals soul comes from ground). That’s why you put it in the ground. Let the soul go back into its rightful place, not into your mouth.

⁵ A synonym for ‘nachalah’.